

Especialitzat en l'assessorament laboral des de ben jove, Àngel Taxonera va obrir el seu primer despatx el 1977: "Als dinou anys ja em van posar al davant les nòmines de gairebé 200 empleats, però no va ser fins uns anys més tard que em vaig decidir definitivament a fer el pas i establir-me pel meu compte." Primer va ser en un despatx compartit amb una assessoria comptable, i posteriorment ja sol: "Això no va ser fins l'any 1995, i sempre dedicant-me en exclusiva a l'assessorament laboral, fins ara." Poc temps després de començar com a professional, l'Àngel va obtenir el títol de graduat social, no massa conegut en aquells moments: "Els directores i caps de personal de les empreses no eren, en general, graduats socials. Aquesta es considerava una carrera de segon ordre, i van passar alguns anys fins que se li ha reconegut la seva vertadera importància." En això, el Col·legi hi ha tingut molt a veure: "Des d'aquesta institució s'ha aconseguit que ens féssim un lloc en l'assessorament laboral d'empreses, s'ha impulsat la nostra figura i s'ha popularitzat. La gent ha deixat de pensar que l'assessor havia de ser necessàriament advocat. En l'actualitat la majoria d'empresaris ens coneix, ens respecta i, per a algunes funcions en particular, ens valora molt més que a l'avocat, que, de fet, no és especialista com nosaltres en determinats temes laborals." A tot això cal afegir el fet que al jutjat puguin vestir la toga i assegurar's al mateix lloc que ho fa un lletrat, encara que "a l'empresari li és igual si portes una toga al damunt o vas amb vestit i corbata, el que vol és que posis el coll en la defensa dels seus interessos, però també és cert que és una qüestió de forma i que, com a tal, té la seva importància. Penso que és una manera de reconèixer la labor que fem."

L'Àngel no ha volgut entrar mai en altres tipus d'assessorament, perquè pensa que el laboral ja és prou complex: "És una matèria sempre viva, cada reforma que es duu a terme –i això s'esdevé massa sovint– significa tornar a agafar el llibre i estudiar fins al més mínim detall la nova norma." I segueix: "Crec que el fet que canviï tant la legislació té un sentit bàsicament polític, perquè el que es modifica moltes vegades són les matisacions. El que realment podem considerar un canvi important des de l'Estatut dels Treballadors, és el que es va produir quan el PSOE va guanyar les eleccions per primera vegada. Aleshores sí que es va modificar la normativa de l'entorn laboral, però posteriorment els canvis han estat subtils i segurament molts es podrien haver estalviat." De totes maneres, aquestes petites diferències s'han de tenir en compte a l'hora d'assessorar els clients: "Hem de poder-los avisar tan bon punt hi ha una nova disposició que els podria afectar, perquè sovint una intervenció ràpida vol dir un estalvi de diners per a l'empresa, i és evident que nosaltres els hem de facilitar tota la informació que els pugui ajudar."

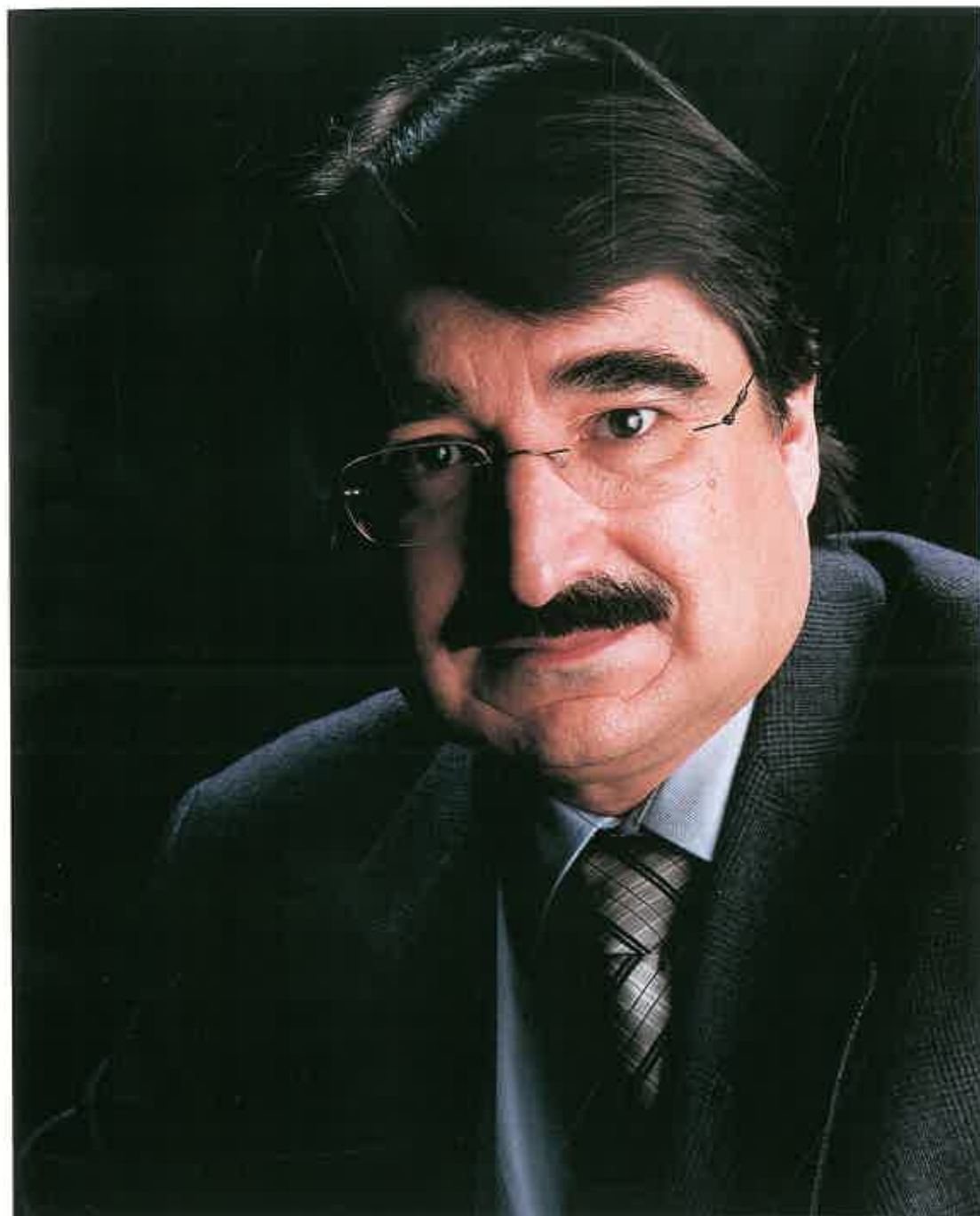
Altres canvis introduïts pel Govern han tocat de ple la tasca dels assessors laborals: "N'hi ha hagut un que ens ha afectat enormement i que ve derivat de la creixent intervenció de l'Administració en la vida de les empreses: el Govern ha descobert que podia utilitzar-les per fer part de la seva feina i els ha abocat una càrrega burocràtica important. Això ha repercutit en un increment de costos en la gran empresa, però la petita i la mitjana ho han deixat en mans dels seus assessors,

de manera que som nosaltres els qui estem fent tota aquesta feina, i a més sense haver pogut incrementar gaire els nostres pressupostos per l'enorme competència que hi ha, la qual cosa ens ha convertit en funcionaris gratuïts per a l'Administració."

I pel que fa a les reformes, la darrera encara està en procés d'aprovació i no se'n coneix totalment l'abast: "Considero que el que més ha de molestar als sindicats d'aquesta darrera reforma és la imposició, perquè si hi ha imposició en la legislació, jo em pregunto per què serveixen els sindicats. El seu paper és fonamental com a interlocutor social i per a negociar unes normes de joc, de forma que, si el Govern adopta el paper de Ponç Pilat o fa un judici salomònic, tergiversa el diàleg social i la interrelació entre les dues parts del món de l'empresa." El millor, segurament, hagués estat esgotar la negociació de les parts "i potser moderar-les perquè arribessin a un acord determinat, però mai imposar d'una manera pública i decidida." Per una altra banda, "els sindicats no han de tenir massa a dir sobre aquesta proposta de reforma, perquè s'ha tallat en un punt d'equilibri entre els interessats en termes generals."

L'Àngel va viure les grans vagues de finals dels anys setanta i recorda la tensió que es respirava en aquells moments, una tensió molt diferent de la que hi ha ara, però encara resten problemes laborals que caldrà resoldre: "Els sindicats estan pressionant perquè es redueixi la temporalitat dels contractes de treball, però la realitat és que el mercat demana precisament això i avui dia, amb un mercat mundial i únic, s'ha demostrat que no es pot anar en contra de les seves lleis. El mercat de treball està demanant que els contractes que es facin no comportin un casament entre treballador i empresari, i crec que el marc legal hauria d'anar per aquí." Això va intimament lligat a les dificultats dels empresaris en plantejar-se un acomiadament. La indemnització que s'aplica a l'Estat espanyol és força alta, i les petites empreses tenen dificultats per poder-la assumir. "Jo sóc el primer a creure que s'ha de respectar un treballador que ha dedicat una bona part de les seves energies a l'empresa, i que no se'l pot acomiadar per qualsevol nimietat, però tampoc podem convertir la qüestió en un casament per a tota la vida. El meu parer és que els 45 dies d'indemnització són excessius, tenint en compte que avui ja no és tan difícil com en altres èpoques tornar a trobar feina, i que els treballadors tenen una formació molt superior."

Encara hi ha, tanmateix, un altre tema que preocupa la societat i també els empresaris, la immigració: "L'empresari no pot cobrir els llocs de treball amb mà d'obra espanyola i es refia del treballador estranger. No obstant això, la situació comporta tota una problemàtica social, i penso que s'ha d'anar molt en compte perquè no es creïn guetos." Fins a aquest moment, no hi ha hagut massa problemes d'integració, però poden començar a arribar: "L'Administració hauria d'intervenir perquè no es formessin barris per nacionalitats com ha passat en altres països. Aquest és un problema que no teníem i que penso que s'està començant a crear. A més, sembla que hi hagi un interès per part de l'Administració central de desplaçar-los cap a Catalunya, possiblement perquè hi ha un teixit social que els pot absorbir més fàcilment. És una forma de carregar-nos amb el cost sociològic de la immigració."

“El fet que canviï tant la legislació té un sentit bàsicament polític, perquè el que es modifica moltes vegades són les matisacions”

Àngel Taxonera - Barcelona (Barcelonès)